

Analiza sieci hydrograficznej oraz rozmieszczenia siedlisk hydrogenicznych w Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie

Anna Bugno-Pogoda ^{ab}, Amelia Piegdoń ^a

^a Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Przemyślu, ul. Wysockiego 46a, 37-700 Przemyśl,
e-mail: anna.bugno@przemysl.buligl.pl

^b Instytut Gospodarki Rolnej i Leśnej, Uczelnia Państwowa im. Jan Grodka w Sanoku, ul. Mickiewicza
21, 38-500 Sanok

Globalne ocieplenie klimatu i wynikające z tego stale podwyższające się średnioroczne temperatury, coraz częściej wpływają na obniżenie poziomu wód i pogorszenie się sytuacji siedlisk hydrogenicznych. Wiele z tych siedlisk znajduje się w granicach ustanowionych form ochrony przyrody. Celem pracy było (1) przeanalizowanie sieci hydrograficznej (2) znalezienie przestrzennych zależności pomiędzy rozmieszczeniem siedlisk hydrogenicznych, (3) określenie udziału siedlisk hydrogenicznych na powierzchniach ustanowionych form ochrony przyrody. Badania przeprowadzono przy użyciu danych pozyskanych z Bazy danych obiektów topograficznych (BDOT10k) - cieki i zbiorniki wodne oraz danych z Systemu Informatycznego Lasów Państwowych (SILP) - siedliska hydrogeniczne. W zasięgu administracyjnym RDLP w Krośnie łączna długość cieków wodnych wynosiła 28 205 km, z czego długość przepływająca przez grunty będących w zarządzie Lasów Państwowych to 9 237 km. Łączna powierzchnia zbiorników wodnych (naturalne i sztuczne) na gruntach LP wynosiła 242 ha. Biorąc pod uwagę grunty będące w zarządzie LP, siedliska hydrogeniczne określone według typów siedliskowych lasu stanowiły 2,4%, a ich położenie było zróżnicowane. W powierzchni rezerwatów przyrody siedliska hydrogeniczne zajmowały 2,8%, natomiast w obszarach Natura 2000 - 2,3%. Pomimo nieznacznego udziału siedliska hydrogeniczne powinny podlegać uwadze.

Słowa klucze: sieć hydrograficzna, siedliska hydrogeniczne, Lasy Państwowe, ochrona przyrody